

ಕೃಷಿಯನ್ನೂ ಉಸಿರಾಡಿದವರು ಅವರು. ಕರಿಮೇಣಸು, ಅನಾನಸು, ದೀವಿ ಹಲಸು, ಹಲಸು, ಮಾವು, ಚಿಕ್ಕು, ಸಪ್ಪರ್ ಜಲ್ಲಿ, ಪುನರ್ಪುಳಿ, ತೆಂಗುಗಳ ಪುಷ್ಕಳ ಬೆಳೆಯದ್ದರೂ ಕೈಗೆ ಸಿಗುತ್ತಿದ್ದುದು ಕರಿಮೇಣಸು ಮಾತ್ರ. ಮತ್ತೆಲ್ಲವೂ ಮಂಗಳಗಳ ಪಾಲು. ಆ ಮಂಗಳಗಳಿಗೆ ಸೋತು ಕೊನೆಗೂ ಅವರು ಕೈಚೆಲ್ಲಿದರು. ಕೆಟ್ಟುಹೋದ ಸ್ವೀರಿಯೊ ಟೇಪ್‌ಗಳನ್ನು ದೀವಿಹಲಸಿನ ಕೊಂಬೆಗಳಿಗೆ ನೇತು ಹಾಕಿ, ಬಿಸಿಲಿಗೆ ಮಿರುಗುವ ಆ ಜಾಲವು ಮಂಗಳಗಳನ್ನು ದೂರವಿರಿಸಿತೆಂಬ ಆಶಯದ ಅವರ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಕಂಡುದು ಇನ್ನೂ ನನ್ನ ಕಣ್ಣಲ್ಲಿದೆ. ತಮ್ಮ ಹಿತ್ತಿಲಲ್ಲಿ ನೀರನ್ನುಳಿಸಲೆಂದು ಹೊಂಡಗಳನ್ನು ತೋಡಿದ ಗಟ್ಟಿಯವರು, ನೀರಿನ ಅಭಾವದ ನಮ್ಮೆಲ್ಲಾ ಹಾಗೆ ಮಾಡುವಂತೆ ತಮ್ಮ ಮೊದಲ ಭೇಟಿಯಲ್ಲೇ ಸೂಚಿಸಿದ್ದರು. ಹತ್ತು ಹನ್ನೊಂದು ಮೂಲಿಕೆಗಳ ಪರಿಚಯವಿದ್ದ ಅವರು ಅವನ್ನೆಲ್ಲ ಬೆಳೆದು ದಿನನಿತ್ಯ ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಿದ್ದರು.

ಕೊಡಲೊಲ್ಲದ ಮಾವನನ್ನು ಮಣಿಸಿ ಮನದನ್ನೆಯ ಕೈಹಿಡಿದವರು, ಗಟ್ಟಿಯವರು. ಮಕ್ಕಳು ಚಿತ್ರಭಾ, ಸತ್ಯಜಿತ್ ಮತ್ತು ಪ್ರಿಯದರ್ಶಿನಿ. ಚಿತ್ರಭಾ ಹಾಗೂ ನನ್ನ ಮಗ ತುಷಾರ್ ಇಬ್ಬರೂ ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಅಂಕಗಳೊಂದಿಗೆ ಕಾಲೇಜು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಆರ್ಟ್ಸ್ ಶ್ರೇಣಿಯನ್ನೇ ಆಯ್ದುಕೊಂಡವರು.

ವಿಶ್ವಸಾಹಿತ್ಯ ಕೃತಿಗಳನ್ನು ಅರಗಿಸಿಕೊಂಡು, ಭಾಷಾ ಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ ಪಾಂಡಿತ್ಯವನ್ನು ಗಳಿಸಿ, ಶಿಕ್ಷಣ ಕ್ಷೇತ್ರದ ಸಾಧ್ಯತೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಸದಾ ಚಿಂತಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಗಟ್ಟಿಯವರು ಎಲ್ಲ ಪ್ರಕಾರಗಳಲ್ಲೂ ಕೃತಿರಚನೆ ಮಾಡಿದವರು. ಸ್ವದೇಶಕ್ಕೆ ಮರಳಿದ ಬಳಿಕ ವೃತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಕೊಳ್ಳದೆ ಬರಹವನ್ನೇ ಆಯ್ದುಕೊಂಡವರು.

‘ಮೃತ್ಯೋರ್ಮಾ ಅಮೃತಗಮಯ’, ‘ಯುಗಾಂತರ’, ‘ಅವಿಭಕ್ತರು’, ‘ಅಶ್ರುತಗಾನ’, ‘ಶಿಲಾತಪಸ್ವಿ’, ‘ಪರುಷ’, ‘ನಿರಂತರ’, ‘ನಿನ್ನೆ ಇಂದು ನಾಳೆ’, ‘ಕೆಂಪು ಕಳವೆ’, ‘ಮೋಹ

ರಂಗಗಳಲ್ಲಿ ಗಟ್ಟಿಯವರ ಯೋಗದಾನ ಬಹು ಅಮೂಲ್ಯವಾದುದು. ಬಾಲ್ಯವೆಂಬುದು ಬಹುತೇಕ ಇಲ್ಲ ಎಂಬಂತೆಯೇ ಬೆಳೆದವ ತಾನೆಂದು ಅವರು ತಮ್ಮ ಆತ್ಮಕಥೆ ‘ತೀರ’ದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಪುಸ್ತಕ ನಿಜಕ್ಕೂ ಮನುಷ್ಯ ಸೃಷ್ಟಿಸಿದ ಮಹಾ ಅದ್ಭುತ, ಎಂದೂ ಅವರಂದಿದ್ದಾರೆ.

ಗಟ್ಟಿಯವರಿಂದ ನಾನು ಕಲಿತುದು ಬಹಳ. ಓದುವಾಗ ಶಬ್ದಗಳನ್ನು ಬಿಡಿ ಬಿಡಿಯಾಗಿ ಓದದೆ, ಇಡಿಯ ವಾಕ್ಯಗಳನ್ನು ಗ್ರಹಿಸಿ ಶೀಘ್ರವಾಗಿ ಓದುವ ನೆಹರೂ ಅವರ ವಿಧಾನದ ಬಗ್ಗೆ ಅವರು ತಿಳಿಸಿದ್ದರು. ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಮೊದಲಿಗೆ ಅಕ್ಷರಾಭ್ಯಾಸ ಮಾಡದೆ, ಆಲಿಸಿ, ಗ್ರಹಿಸಿ ಓದಿಸುವ ವಿಧಾನವನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ನಮ್ಮ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತೃಭಾಷಾ ಮಾಧ್ಯಮವೇ ಇರಬೇಕು, ಜೊತೆಗೆ ಮೊದಲ ತರಗತಿಯಿಂದಲೇ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಭಾಷೆಯನ್ನೂ ಕಲಿಸಲು ಆರಂಭಿಸಬೇಕೆಂದು ಅವರು ಎಷ್ಟೋ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಹೇಳುತ್ತಾ ಬಂದಿದ್ದರು.

ಮಗಳು ಚಿತ್ರಭಾಳನ್ನು ಉನ್ನತ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕಾಗಿ ಇಲ್ಲಿ ಮುಂಬೈಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗುತ್ತಾ, ‘ಚಿತ್ರಳನ್ನು ನಿಮಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೇನೆ’ ಎಂದು ಅವರು ಅಂದುದು ನಿನ್ನೆ ಮೊನ್ನೆಯಂತಿದೆ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಾಗ ಜೊತೆಯಾಗಿ ನೋಡಿದ ಎಲಿಫೆಂಟಾ, ಕೆನರಿ ಕೇವ್ಸ್, ಫಿಲ್ಮ್ ಸಿಟಿ, ಎಸ್‌ಲ್ ವರ್ಲ್ಡ್, ಮ್ಯೂಸಿಯಂ ಎಲ್ಲವೂ ಈಗ ಬರಿಯ ನೆನಪಷ್ಟೇ. ಒಳ್ಳೆಯ ಫೋಟೋಗ್ರಾಫರ್ ಕೂಡಾ ಆಗಿದ್ದ ಅವರ ಕ್ಯಾಮರಾ ಮತ್ತೆ ಒಳಗೇ ಉಳಿಯಿತು.

ಇಳಿವಯದ ಅನಾರೋಗ್ಯ, ಅಸಹಾಯಕತೆ ಅವರನ್ನು ಉಜಿರೆಯಿಂದ ಮಂಗಳೂರಿಗೆ ಕರೆತಂದಿತು. ಜಗಕೆ ಕಾಲಿರಿಸಿದ ಕೊರೊನಾ ಸಂಕಷ್ಟ ನಮ್ಮೆಲ್ಲರಂತೆ ಅವರನ್ನೂ ಮನೆಯ ಕೋಣೆಗಳೊಳಗೆ ಬಂಧಿಯಾಗಿಸಿತು.

ಹಿಂದೆ ಸಂಭವಿಸಿದ್ದ ಮೆದುಳಿನ ಆಘಾತವು ಅವರ ದೇಹಶಕ್ತಿ, ಧೀಶಕ್ತಿಯನ್ನೂ ಕುಂದಿಸಿತು. ‘ಮೋಹ ಚುಂಬಿತ ಮಾಯೆ’ಯ ಬಳಿಕ, ‘ಇನ್ನು ಬರೆಯುವುದೇನೂ ಇಲ್ಲ; ಎಲ್ಲ ಬರೆದು ಮುಗಿದಿದೆ’ ಎಂದು ಅವರನ್ನುವಾಗ ಹೃದಯ ನೋಯುತ್ತಿತ್ತು. ಮತ್ತೆ ಕೆಲಕಾಲ ‘ಪ್ರಜಾವಾಣಿ’ಗಾಗಿ ವೈಚಾರಿಕ ಕಿರುಬರಹಗಳನ್ನು ಬರೆದರು. ಆ ಲೇಖನಿ ಎಂದೂ ನಿಲ್ಲದಿರಲಿ, ಕೊನೆವರೆಗೂ ಬರೆಯುತ್ತಿರಲಿ, ಎಂಬುದೇ ನನ್ನಾಶಯವಾಗಿತ್ತು.

ಫೆಬ್ರುವರಿ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಊರಿಗೆ ಹೋದವಳು ಎಂದಿನಂತೆ ಅವರನ್ನು ಕಂಡು ಬಂದಿದ್ದೆ. ಯಶೋದಾ ಬಿಗದಷ್ಟಿ ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರು. ಮುಂಬೈಗೆ ಮರಳಿದ ವಾರದೊಳಗೇ ಕರೆ ಬಂದಿತು. ನನ್ನ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸ್ನೇಹಬಂಧ, ನನ್ನೆಲ್ಲ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಾಧನೆಯ ಮೂಲಾಧಾರವಾಗಿದ್ದ ಆ ಧೀಮಂತ ಚೇತನ ಚಿರಶಾಂತಿಗೆ ಸಂದಿತ್ತು. ಅವರಿಚ್ಚೆಯಂತೆ ಕೆ.ಎಂ.ಸಿ. ಆಸ್ಪತ್ರೆಗೆ ದೇಹದಾನ ಮಾಡಲಾಯ್ತು. ನನ್ನಂಥ ಓದುಗರ ಹೃದಯದಲ್ಲುಳಿದ ಆ ಧೀಮಂತ ಚೇತನಕ್ಕೆ ಅಳಿವೆಂಬುದಿದೆಯೇ?

ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆ: feedback@sudha.co.in

ಪತ್ನಿ ಯಶೋದಾ ಜೊತೆ ಕೆ.ಟಿ. ಗಟ್ಟಿ

ಶಿಕ್ಷಣ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಅಮೂಲ್ಯ ಕೃತಿಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿ, ವೈಚಾರಿಕ ಬರಹಗಳ ಮಹಾಪೂರವನ್ನೇ ಹರಿಸಿರುವ ಗಟ್ಟಿ ಅವರು ತನ್ನಲ್ಲಿ ತಾನೇ ಒಂದು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ. ತನಗೆ ಹೇಳಲಿರುವುದನ್ನು ಜನರಿಗೆ ತಲುಪಿಸುವ ಸುಲಭ ಮಾರ್ಗವಾಗಿ ನಾಟಕಗಳ ರಚನೆಯಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಕೊಂಡು ದೇಶದ ಅನ್ಯ ಭಾಷೆಗಳನ್ನೂ ತಲುಪಿದವರು ಅವರು. ಅವರ ‘ಕೆಂಪು ಕಳವೆ’ ಕಾದಂಬರಿ ಮಂಗಳೂರು ಆಕಾಶವಾಣಿಯಲ್ಲಿ ಧ್ವನಿಪ್ರಸಾರವಾದಾಗ ಅದು ಕೇಳುಗರನ್ನು ಮಂತ್ರಮುಗ್ಧರಾಗಿಸಿ ಹಿಡಿದಿಟ್ಟಿತ್ತು.

ಸಂಸಾರ, ಸಾಹಿತ್ಯ ಎರಡರಲ್ಲೂ ಗಟ್ಟಿಯವರ ಸಹಧರ್ಮಿಚಾರಿಣಿ ಆಗಿದ್ದ ಯಶೋದಾ ಅವರೇ ಪತಿಯ ಕೃತಿಗಳ ಕರಡು ತಿದ್ದುತ್ತಿದ್ದವರು. ಮಗಳನ್ನು

ಚುಂಬಿತ ಮಾಯೆ’ ಮುಂತಾದ ನಲ್ಲತ್ತೊಂಬತ್ತು ಸೃಜನಶೀಲ ಹಾಗೂ ವೈಚಾರಿಕ ನೆಲೆಯ ಕಾದಂಬರಿಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿ ಓದುಗರ ಮನದಲ್ಲಿ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ನೆಲೆಯಾದವರು. ಅಂತೆಯೇ ಕಥಾ ಸಂಕಲನಗಳು, ವೈಚಾರಿಕ ಪ್ರಬಂಧ ಸಂಕಲನಗಳು, ಪ್ರವಾಸ ಸಾಹಿತ್ಯ, ಕವನ ಸಂಕಲನಗಳು, ರಂಗ ನಾಟಕಗಳು, ಮಕ್ಕಳ ನಾಟಕ ಸಂಕಲನಗಳು, ತುಳು ಭಾಷೆಯಲ್ಲೊಂದು ಕಾದಂಬರಿ ಮತ್ತು ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಕವಿತೆಗಳ ಅನುವಾದ, ಇಂಗ್ಲಿಷ್, ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಂಬಂಧಿ ಬೈಲಿಂಗ್ಸ್ ಪಠ್ಯಗಳು, ಕಲಿಕಾ ಪಠ್ಯಗಳು, ತಾಯ್ನಂದೆಗಳಿಗೂ, ಮಕ್ಕಳಿಗೂ ಉಪಯುಕ್ತವಾಗುವ ಭಾಷಾ ಕಲಿಕೆಯ ಪುಸ್ತಕಗಳು — ಹೀಗೆ ಸಾಹಿತ್ಯ, ಶಿಕ್ಷಣ ಎರಡೂ